

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE
DIN BUCUREȘTI

APĂRE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ

Redacția și Administrația :
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

ABONAMENTUL

pentru preoți, diaconi și Instituții 150 lei pe an
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei pe an

SUMARUL:

1. Cuvânt . . . . . I. P. Sf. Patriarh	6. Mișcarea Culturală . . . . . * * *
2. Chemarea Bisericii . . . . . Prof. I. Lupaș	7. Cronica Internă. . . . . * * *
3. Cartea lui Origen despre rugăciune I. Ionescu Mățău	8. Cărți bune . . . . . * * *
4. Actele Adunării Eparhiale . . . * * *	9. Parohii vacante . . . . . * * *
5. Sfințire de Biserică. . . . . Const. I. Apostol	10. Daruri și mulțumiri . . . . . * * *

CUVÂNTUL

I. P. S. Patriarh la deschiderea Congresului Național Bisericesc

*Venerat Congres
Național Bisericesc,*

Ultimul și cel mai mare războiu nu numai a zdrobit finuturi întregi, orașe și cetăți puternice, nimicind averi enorme și slingând milioane de vieți omenești; ci—de altă parte— a răscolit cu aceeași vehemență, până în cele mai adânci cute și sufletul oamenilor și al popoarelor.

Această răscolire a sufletelor a produs și alimentat 2 curenți sociale cu totul opuse.

Unul, care urmărește scopul infernal de-a distruge cu foc și sabie tot ce a creat credința religioasă și piositatea altruistă în curs de veacuri, devastând biserici și toate instituțiunile lor culturale și umanitare și tinzând chiar de-a detrona pe însuși Dumnezeu de pe tronul vecinicii Sale. A atacat familia în temelii ei, smulgând copiii dela sânul mamelor, spre a-i lăsa prada anarhiei și însălbățicirii, cu

toate că și fiarele sălbatice au un puternic instinct de-ași ocroti și apăra puii, chiar cu prețul vieții. Acțiunea acestui curent destructiv a culminat în a ridica statuie lui Juda-Isarioteanul, drept simbol al „supremei virtuți sociale“.

Celălalt curent din potrivă—îngrozit de ravagiile și barbariile nemaipomenite ale războiului și de însălbăcirea sentimentelor—predică revenirea tuturor la religia iertării, a înfrățirii, a iubirii, cu un cuvânt la divinele învățături ale blândului Iisus. Masele poporului au început iar să umple bisericile; glasul amvoanelor a reinviat, căci sufletul popoarelor a devenit dornic să-și umple golul cu bogăția virtuților creștine ale bisericii lui Hristos, singura în stare a îmblânzi firea însălbățicită a oamenilor și a le insufla preceptele unei vieți superioare, vrednice de Coroana făpturilor lui Dumnezeu, care este omul.

* * *

Ca ilustrație mult-grăitoare a acestui curent merită să fie amintite constatările factorilor competenți ai opiniei publice în una din cele mai liberale țări din lume—*Helveția*.—Între multe altele au constatat: *

1. Cum de pildă au slăbit legăturile căsătoriei, care a fost dată oamenilor ca o rânduială dela Dumnezeu, pentru a întemeia un trai liniștit, de model, fericit și binecuvântat de copii numeroși, crescuți în frica lui Dumnezeu și cu rușine în fața oamenilor. Ideea de însoțire credincioasă azi aproape a dispărut. Fiecare soț vrea să și rezerve—în loc de obligamente speciale—o deplină libertate și independență, care duce inevitabil sau la o convenție de tot laxă, sau la divorț, ceea ce mai înainte era privit de ceva anormal și rar de tot.

2. Ca și familia, așa era considerat mai înainte și Statul ca o rânduială divină, spre a asigura un trai mulțumit poporului, carele—pe lângă îndatoririle sale individuale și ale casei sale—mai are să contribuie din suflet plin de patriotism și pentru binele obștesc al tuturor, a statului și a așezămintelor lui, cari au să fie pavăza și siguranța aceste ordine. În schimb ce vedem azi? Citez: „Statul a devenit o arenă a luptelor de partid. Orice afacere de stat seamănă azi cu un mizerabil târg de vite, unde nimenea nu se mai interesează, ce ar servi spre binele poporului, ci unde fiecare grupare politică caută a-și salva interesele sale față de cea altă grupare. În consecință nu mai avem nici guverne, nici organe, cărora națiunea—ca întreg—le-ar mai putea da încrederea sa. Nu mai avem conducători, cărora să le zacă la inimă soarta întregului popor; ci avem numai politicastrii, fiecare cu obligamente numai față de gruparea sa. Așa se face, că în *Elveția* noastră nu se mai produce nimic mareș. Compromisele interesate dau toate de mal“.

3. Acest duh distructiv dominează și pe terenul economic, unde oamenii prin muncă cinstită au să-și câștige pâinea de toate zilele. Nimeni nu se mai gândește la deaproapele său, ci fiecare numai la sine,

căutând să se îmbogățească pe căile cele mai necinstite, fără a se rușina a face uz de orice mijloc. Un comerciant *Elvețian* a declarat ocazional cu toată sinceritatea: „Azi, dacă vrei să exiști, e imposibil să rămâi cinstit“.

„Toate ramificațiunile de viață sunt azi cuprinse de o nevindecabilă criză“.

*

În fața acestor îngrijorătoare constatări, acei factori competenți și-au pus întrebarea: „Cine poate avea puterea să împiedece prăbușirea“? Și și-au dat răspunsul: „Numai Acela, care stă deasupra tuturor intereselor și a schimbăciunilor opinii omenești. Iar Acela nu poate fi decât însuși Dumnezeu și nestrămutabila Sa voință. Am ajuns la relele de azi, fiindcă am desconsiderat rânduielele dumnezeiești în desvoltarea vieții noastre“.

Prin acest răspuns au reînviat adevărul, rostit de un adânc observator și cunoscător al vieții publice din *Anglia*—bărbat de stat de vișă veche: „După părerea și experiența mea, — când vin mizeriile și urlă furtuna și este de-a se îndeplini o crudă muncă de refacere: tot oamenii sunt aceia, cari au să îndeplinească acea muncă, dar numai aceia vor avea succes, cari cred în Dumnezeu și sunt convinși, că ei sunt o unealtă în mâna și voia lui Dumnezeu“.

Drept consecință a acestor constatări—nu un grup de credincioși, nici o singură biserică, ci — în înțelegere cu toate confesiunile sale—însuși Statul *Elvețian* a decretat pentru toți cetățenii săi o specială zi de rugăciune, în care întreg poporul—adâncit în rugăciuni de reculegere—să și aducă aminte că este un Dumnezeu. A crede și a se ruga trebuie să devie iar comoara... cea mai scumpă a sufletului tuturor cetățenilor.

* * *

În fața acestor 2 curente nu încapă nici o îndoială, că noi credincioșii bisericii ortodoxe, cari formăm mai bine 25 din întreaga națiune română și cari avem misiunea sfântă de-a duce divinele porunci și povești ale bisericii,—ca o busolă de orientare și de salvare—în toate acți-

*) V. Tages—Anzeiger—Canton Zürich, Nr. 221-20 Sept.

unile vieții:—avem să mergem pe calea indicată în urmă, mai ales că și la noi, ca și pretutindenea, s'au încuibat multe din relele sociale constatate în avansata Elveție. Aceasta e la noi cu atât mai ușor, cu cât grosul poporului nostru dela țară este încă adânc religios; și numai unii din pătura ieșită la suprafață au alunecat în ghiarele celor fără frică de Dumnezeu și rușine de oameni. Când toți se vor fi întors la matca veche: a credinței, a cinstei, a respectului pentru avutul obștesc, a crușării, a muncii conștiințioase, a smereniei, a virtuții, a iubirii deaproapelui, etc: — atunci multe rele și mizerii vor înceta; iar marile mizerii, a căror delăturare nu atârână numai de noi—se vor ușura; și cu timpul—cu creștinească răbdare—le vom birui: și traiul normal se va restabili. Atunci ne vom apropia de cuvântul Scripșurii: „Tu vei fi poporul meu și eu voi fi Dumnezeul Tău”.

*

Ca să ne putem apropia tot mai mult de acest ideal, fac apel la conlucrarea tuturor celor ce formează biserica noastră vie—cler și popor,—căci numai în unire ni se întărește puterea, și numai —dacă toate mădularele unui organism activează viu spre scopul comun,—fiecare cu destinația sa—va fi viața organismului normală și va da roade bune.

Biserica ortodoxă română are la temelia organizării sale o lege de autonomie și statutul ei, cari în cursul celor 6 ani, de când e în vigoare, au dat atât jos—la parohii—cât și sus—la eparhii—netăgăduite roade în multe privințe. Dar—de sigur—ele încă n'au intrat pretutindenea în sângele elementelor, ce constituesc biserica. Pentru aceasta se cere timp îndelungat. Și numai atunci se vor putea culege pretutindenea — din plin—roadele așteptate, funcționând fiecare organ, fiecare corporație, cu rostul și postul sa de muncă astfel, încât clerului să-i rămâie cât mai multă vreme și energie pentru misiunea sa sfântă-pastorală. Tocmai de aceea încă nu se pot formula pe toată linia sentințe categorice cu privire la îndreptarea legii, cum îndrăznesc să facă

unii. Desigur, că timpul va indica îndreptările de făcut, ca oricărei lucrări omeșești. La Consiliul Central se și adună experiențele, ce se ivesc; și—când va fi sosit „plinirea vremii”, se vor examina părțile, cari cer o perfecționare sau adaptare mai bună împrejurărilor date la noi.

Din parte-mi exprim convingerea, că nu de schimbarea legilor avem noi cea mai urgentă lipsă; din contră o deasă schimbare a legilor de importanță mai mare sau de caracter fundamental și pe alte tărâmuri: nu poate fi considerată de un lucru normal și de aprobat. Ori cât de perfectă ar fi la noi o lege, mentalitatea noastră și moravurile noastre paralizază bunele efecte, ce le-ar putea avea. Deci nu alte legi, ci alte moravuri; iar acestea nu se pot schimba ușor, și peste noapte; ci cu stăruință de fer în direcția unei educații occidentale a tineretului și a tuturor celor chemați a avea un rol în viața obștească.

Chiar și un grup de onorabili deputați au fost un moment ispitiți a crede, că prin dispozițiile unui proiect de lege—prezentat din inițiativă parlamentară în cursul sesiunii ultime în Camera deputaților, și care cerea „disolvarea celor 18 adunări eparhiale”—se vor putea sista abuzurile signalizate în unele locuri cu privilegiul alegerilor de membrii în acele adunări. Dar—cu abstracție dela abuzurile electorale—acea „dizolvare” proiectată tăia adânc în autonomia bisericii, ceea ce aiurea nici dușmanii seculari ai bisericii și neamului n'au îndrăznit să facă, în cele mai grele împrejurări pentru ei. Deaceea m'am pus imediat în contact cu factorii hotărâtori ai parlamentului și ai înaltului nostru Guvern. Și—cu mulțumire—constat, că au ascultat cu atenție și cu toată bunavoința expunerile convingătoare ale mele și ale celorlalți Înalt-Preasfinții ierarhi. În deosebi am accentuat, ceea ce unii au uitat sau n'au știut, că noua lege de organizare a bisericii și statutul ei— așa cum sunt—sunt rezultatul frământărilor de 5 ani între factorii celor 5 mitropolii din Patriarhia Română, dintre care mitropoliile din provinciile alipite au trăit sute de ani, ba cea dela Sibiu chiar o mie de ani, în atmos-

fera unor drepturi, deprinderi și tradiții speciale, intrate în sânge; și că legea și statutul sunt un compromis, alcătuit cu multe greutate, care—ocolind provocarea de susceptibilități inutile tocmai în delicatetele chestii sufletești—au tins la salvarea unui mare principiu, a principiului de unitate în organizarea bisericii din acele metropolii. Deci a ne atinge de această lege cu ocolirea opiniei înseși bisericii ori chiar contra voinței ei, înseamnă a ataca și periclita însăși unitatea de organizare a bisericii neamului, o necesitate aceasta nu numai pentru instituția sufletească a lui, ci vitală și pentru țară.

Astfel—ca buni fii ai bisericii—au retras proiectul, rămânând ca însăși biserica să sancționeze abuzurile dovedite și să asigure după puțină un curs liniștit și normal al alegerilor bisericești.

Dar în o țară—unde mișcările electorale și pe alte terene degenerază în patimi și violențe fără pereche și în certe regretabile:—e greu de sperat, că se vor putea face în curând alegeri evangelice. Și—după modesta mea părere, abuzurile electorale din biserică se vor reduce atunci, când fiii bisericii noastre, cari sunt și cetățeni ai țării, nuanțați politicește, și și mai ales fruntașii vieții publice, se vor desbrăca cu totul de coloritul lor politic, când vor să intre în corporațiile bisericești; iar—întru cât și unii preoți să pretează la abuzuri—, acestea se ivesc mai ales acolo, unde partidele politice îi folosesc de unelte ale partidului, în care sunt înscrși.

Pe cât știu eu, Biserica oficială—tocmai spre a evita bănuiala vre-unor părținiri, a recomandat prelutindena fruntași de toate nuanțele, sau bărbați, cari să interesează deaproape de cele bisericești ori au merite speciale pentru biserică. Dar—dacă mentalitatea veche și moravurile cunoscute se vor menține și în viitor pe terenul bisericesc, va fi necesar a se reduce—la revizia legii și a statutului—între altele și suprafețele de fricțiune, simplificând mai multe dispozițiuni, înlocuind cu numiri unele alegeri—împreunate cu frământări inerente preste tot oricărei alegeri—și reducând organizarea prin vot universal a corporațiilor bisericești numai

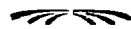
la parohie; iar în colo trimițându-se delegați de către corporații mai restrânse și compuse din membrii mai puțin expuși ispitelor lăaturalnice. Căci Biserica nu are nici o lipsă de corporații ieșite din patimi, adversități și frământări inutile între fiii ei, cari să provoace anchete îndelungate, cu osteleni și muncă negativă, ce nu folosește nimănui; ci de conlucrarea armonică, în duhul iubirii evangelice și frățești, pentru a ușura misiunea superioară a bisericii și organelor sale.

* * *

Indeplinesc o supremă datorie patriotice, reamintind înainte de a ne începe lucrările că dela ulla sesiune a Veneratului nostru Congres și anume la 8 Iunie 1930, tronul României a fost ocupat de M. S. Regele Carol al II, restatornicindu-se prin aceasta vechea tradiție a țării,—iar azi și cerință Constituțională—ca Regele să fie ortodox, adecă de credința mării majorități a cetățenilor Țării, cari au fost în trecut razimul tronului și a progreselor realizate până azi de țară în cursul veacurilor. Astfel țara își are Domnitorul său stabil cu puteri tinerești; iar biserica noastră are nădejdea a afla în primul ei credincios, în toate împrejurările, un bun ocrotitor și sprijinitor.

Trăiască Regele !

Cu binecuvântări părințești—salutând pe venerații membrii ai Congresului și iubii mei fii sufletești la această nouă sesiune a noului period 1932|1938—deschid ședința.

CUVÂNTUL DE SALUT

al I. P. Sf. Patriarh către d-l prof. GUSTI, Ministrul Instrucțiunii Publice și Cultelor, cu ocazia Congresului Național Bisericesc

Venerat Congres !

Fiind de față d-l profesor Gusti, ministru al școalelor, cultelor și artelor, folosesc ocazia de a-l saluta cu toată căldura atât în numele meu, cât și în numele Veneratului Congres. Deși de curând în fruntea acestui departament, am putut constata bunăvoința, ce o arată față de biserică al cărei fiu

este și că privește chestiunile dela înălțimea desinteresată a unui om de știință. Ba în câteva cazuri foarte delicate m'am convins, că tactul și înțelepciunea sa a contribuit foarte mult la norocoasa lor rezolvire și aplanare atât spre mulțumirea bisericii cât și spre binele statului; pentru aceasta trebuie să-i fim foarte mulțumitori. Domnia sa mai are și gândul lăudabil al colaborării tuturor factorilor culturali întru a ridica nivelul cultural în masele poporului; și prin o adresă specială către Veneratul Congres cere și bisericii această colaborare. Cum biserica noastră din cărunte vremuri a cultivat slova, literatura și artele românești și a făurit unitatea limbei și a sufletului acestui neam, deci privește și azi cultura de

un atribut esențial al ei,—sunt convins, că Veneratul Congres va oferi bucuros conlucrarea bisericii, care va fi în continuarea de secolii a misiunii sale și pe acest teren. Ba eu am convingerea, că numai o propagandă culturală a tuturor factorilor noștri culturali în masele largi ale poporului, încopciată de activitatea bisericii și în duhul ei, va fi trainică, va prinde în popor și-i va fi de un real folos lui și țării. Dorim Domnului Ministrului succes și pe acest teren; și-l rugăm să continue a fi de la înaltul său loc și pe viitor un bun sprijinitor al bisericii, care în aceste zile de criză luptă și ea—ca toate așezămintele din țară—cu multe și mari greutăți.

CHEMAREA BISERICII

Propunere făcută în ședința congresului național bisericesc la 16 Octomvrie 1932

de Prof. I. LUPAȘ

MĂRIT CONGRES,

Discuțiunile prilejuite în ședința de ieri a Congresului Național Bisericesc, în legătură cu desbaterea raportului prezentat în numele Comisiunii Culturale, au subliniat necesitatea, adânc simțită în toate părțile constitutive ale Patriarhiei noastre, de a se desfășura o acțiune mai sistematică pentru înviorarea vieții publice print'un curent de spiritualizare inaugurat și îndrumat de înșiși reprezentanții supremei autorități bisericești.

Acest curent va trebui alimentat și susținut, fără întrerupere, cu sprijinul tuturor elementelor progresiste atât din cler, cât și dintre numeroșii intelectuali mireni, în numele cărora, cuvântători de valoarea d'lor Octavian Goga, I. G. Duca, I. Petrovici ș. a. s'au declarat învoiași să dea toată contribuția simțirii lor creștine și a cugetării lor românești la opera de propagandă religioasă, — culturală, prin care s'ar putea realiza în scurtă vreme dorința exprimată de D. Octavian Goga, de a vedea răspândindu-se pe întreg teritoriul României, o carte nouă atât de necesară, căreia D-sa vrea să-i dea titlul sugestiv: *Carzania neamului și a timpului nostru*.

Asigurările categorice venite din partea

distingșilor noștri colegi — socot că ar fi păcat să rămână înregistrate numai în sumarul ședinței de ieri, fără a-și prelungi răsunetul binefăcător, dincolo de granițele strimte ale unei ședințe de Congres, în însăși realitatea vieții noastre de obște.

Cu mult mai folositor ar fi pentru prestigiul bisericii ca — valorificând în domeniul faptelor asemenea mărturisiri prețioase — prin factorii săi de conducere să înceapă fără întârziere acțiunea sistematică de propagandă religioasă-culturală, dând prilej membrilor acestui Congres, — precum și altor clerici și mireni capabili a contribui la spiritualizarea vieții noastre publice — să poată păși numai decât *dela vorbe la fapte*.

De acea, după o prealabilă înțelegere cu I. P. S. nostru Președinte, Patriarhul Miron am onoare a prezenta *propunerea următoare*:

I. Să se organizeze în iarna anului 1932-1933 aici în centrul Patriarhiei, în sala Fundațiunii I. Dalles, o serie de 10-12 conferințe de cuprins religios, moral, istoric și social creștin, cu participarea activă a membrilor clerici și mireni ai Congresului Național Bisericesc. La sfârșitul seriei I conferințele să fie strânse într'un volum spre a fi publicate și răspândite într'un cât mai mare

număr de exemplare în cuprinsul tuturor mitropoliilor și episcopiiilor noastre, prin mijlocirea Consiliilor eparhiale.

2. Congresul Național Bisericesc roagă respectuos pe I. P. S. său Președinte, Prea Fericitul Patriarh Miron, să binevoiască a lua măsurile necesare pentru îndrumarea suflotească și pregătirea tehnică a acestei acțiuni bisericești-culturale, a cărei bună reușită în iarna anului 1932-33 va putea servi

apoi ca imbold și pentru alte serii consecutive, trezind nu numai în populația Capitalei, ci și în a orașelor de provincie un interes luminat și durabil pentru problemele vieții religioase și pentru tendința de a înfățișa, prin prisma lor, toate frământările zilelor noastre.

Bucureștii, 16 Octomvrie 1932.

Profesor I. Lupaș

Membru al Congresului Național Bisericesc

Cartea lui Origen despre Rugăciune

— URMARE —

De almintrelea și pre căpetenia puterii protivnice care prin cuvinte înșelătoare și înduplecătoare face pe mulți, chiar dintr'aceia cari se chiamă că au credință, să aibă groază de dânsul, iltae, adesea, acel care în lauda lui D-zeu are încredere. Judith, intradevă, înseamnă laudă. Și câți sunt aceia cari duple ce au căzut în ispite adese ori greu de biruit, pentru că adeseori ard cam cu toată puterea focului lor, n'au pățimit nimica dînspre ele, ba dinpotrivă au scăpat cu totul neatinși și din fericire, n'au suferit nici-o vătămare din partea focului vrășmaș! Și la ce să mai vorbim noi și de fiarele care se aruncă sălbatec asupra noastră și de duhurile rele, și de oamenii cruzi, cari prin rugăciuni au fost împiedecați și n'au putut, să apuce cu dinții lor, din mădulările noastre, ajunse ale lui Hristos. Foarte adeseori, intr'adevăr, pentru fiecare sfânt a sfărâmat Domnul măselile teilor și le-a făcut de nimica, întocmai ca apa care curge în fața noastră (Ps. 57. 7). De altfel, știm, că deseori dezertorii dela poruncile lui Dumnezeu, înghițiți de moarte, care de mai 'nainte avea putere asupra lor, prin pocăință au scăpat, de un atât de mare rău, pentru că chiar când erau în pântecel morții, nu și-au pierdut nădejdea în puterea mântuirii. A fost înghițită moartea cea puternică și iarăși: A șters Dumnezeu toată lacrima dela toată fața (Isaia 25. 8). Iar duple înșirarea celor ce au folosit duple urma rugăciunii, cred. că este de cea mai neapărată trebuință, să spun lucrurile ce urmează, pentru că scopul meu este să fac pre cititorii acestei lucrări, cari râvnesc la o viață duhovnicească și creștinească. să nu ceară la rugăciune lucruri mici și pământești ci să-i aduc în stare să ceară lucruri tainice, a căror închipuire au fost cele spuse de mine. Orice rugăciune, privitoare la lucrurile duhovnicești și tainice, este făcută cum trebuie, tot deauna, de acela care nu trupește se luptă (2 Cor. 10. 3) ci dimpotrivă, care a omorât cu. Duhul, uneltirile trupului (Rom. 8. 13). Pentru că dacă aceste lucruri sânt

puse la probă duple un înțeles înalt, covârșesc foloasele cari se pare că le câștigă cei ce se roagă duple slovă. Și firește, trebuie să ne deprindem ca inima noastră să nu fie stearpă, ci să înțelegem legea duhovnicească, în duhovnicesc înțeles, spre a nu rămâne fără copii sau sterpi¹⁾, ci să fim auziți ca Ana și ca Ezechia și să scăpăm de cursele răilor vrășmași duhovnicești, cum au scăpat Mardocheu și Ester și Judith. Și fiindcă Egiptul este cuptor de fier, ceea ce însemnează orice loc pământesc, ori cine fuge de răutatea vieții omenești și nu e cuprins de flacărele păcatului și nici inima nu o are plină de foc ca un țâst, să nu rămână mai pre jos cu mulțămirea de cât acei cari au încercat roua în foc. De altfel chiar cel ce se roagă și zice: *Să nu dai fiarelor sălbatece sufletul care se spovedește la Tine* (Ps. 73. 19), este ascultat și cu nimic nu vatămă aspida și vasiliscul²⁾, fiindcă prin Iisus este mai pre sus de acestea și calcă preste leu și preste balaur (Ps. 90. 13), pentru că i s'a dat lui, spre folosință, dela Iisus puterea cea bună, de a călca preste șerpi și preste scorpii și preste orice putere a vrășmașului (sf. Luca 11. 9) și întru nimic nu va fi vătămat. Unul ca acesta să mulțamească mai mult de cât Daniel, care a scăpat de niște fiare cam îngrozitoare, și cam vătămătoare. Pre lângă acestea, acela care știe ce închipsește peștele cel mare, care s'a întâmplat să înghiță pe Iona, va înțelege, că este acela despre care zice Iob: *Să o blesteme pe ea, cel ce a blestemat ziua aceia, cel ce va pune mâna pre peștele cel mare* (Iob 3. 8). Dacă cineva, cumva, a ajuns în pântecel peștelui cel mare, din pricina vreunei neascultări, căindu-se să se roage și va scăpa

1) A rămâne fără copii, cu înțelesul a rămâne fără fapte bune cam așa cum a spus viteazul comandant Theban. Epaminonda când i s'a spus, rănit de moarte fiindcă moare fără copii: Las două fete nemuritoare, Ieucta și Mantinea, cele două bătălii câștigate de dânsul.

2) Aspida, viperă vasilisc șopârlă uriașă a cărei carne se mănâncă.

de acolo. Și după ce va scăpa dacă, va rămâne statornic întru ascultarea poruncilor lui Dumnezeu, va putea cu ajutorul Duchului să profețiască și acuma Ninevitenilor cari sânt pe calea pierzării¹. Pentru ca astfel să devină pentru ei pricină de mântuire și nici ajutorului lui Dumnezeu să nu-i aducă vre-o vătămare, nici El să nu poată să fie aspru cu cei ce se pocăesc. Iar ceea ce se spune despre Samuel că a făcut minuni mari prin rugăciune, aceasta o poate face și acuma, duhovnicește, oricare dintr'aceia, cari s-au datat pre sine, cu adevărat, prieteniei cu Dumnezeu, pentru că dintr'aceasta se învrednicesc să fie ascultați. Într'adevăr este scris: *Și, acuma, stați și vedeți cuvântul acesta mare, pre care Domnul l-a făcut în ochii voștri! Oare nu secerișul grâului e astăzi? Voi chema pre Domnul și va da glasuri și ploaie. Și puțin după aceea: Și a chemat Samuel pre Domnul și a dat Domnul glasuri și ploaie în ziua aceea*(1Reg.12,17)

Celor cu totul sfinți și cu adevărat ucenicii li se spune de Domnul: *Ridicați ochii voștri și vedeți holdele ce sânt albe (gata) spre seceriș acum. Cel ce seceră plată ia și adună rod pentru viața veșnică* (sf. Ioan 4. 35-36). Fără îndoială, în vremea de acuma a secerișului, un lucru mare face Domnul, în ochii celor ce ascultă pre profeți. Pentru că, dacă cel împodobit de sf. Duch, strigă către Domnul, dă Dumnezeu, de sus, din cer, glasuri și ploaie, care udă sufletele, pentru ca cel ce petrece în răutate, tare să se înfricoșeze de Domnul și de sluga prin mijlocirea căreia vin binefacerile lui Dumnezeu, pre care slugă, faptul că i-au fost ascultate rugăciunile, o fac vrednică de respect și vrednică de cinste. Și Ilie, deasemenea, a deschis, în cele din urmă, prin dumnezeasca sa rugăciune, cerul încuiat trei ani și șase luni, din pricina nelegiuirilor. Lucrul acesta, îl poate face, cu isbândă, totdeauna, oricine, dacă prin rugăciune, se învrednicește de ploaia sufletească de carea mai'nainte el a dus lipsă din pricina păcatului².

14. Iară noi, am spus lucrurile acestea, spre a fi lămuriti asupra binefacerilor cari vin preste sfinți din pricina rugăciunilor și spre a înțelege acestea: *Cereți lucruri mari și cele mici se vor aduși vouă. (Sf. Matei 6, 33). Și: cereți lucrurile cerești și cele pământeste se vor adăuși vouă.*

Pentru că toate lucrurile cari sânt numai semne și întipăriri, în asemănare cu adevărul și cu ceea ce înfățișează ele sunt mici și pământeste. Și este firesc, ca dumnezeescul Cuvânt, când ne îndeamnă să ne luăm după sfinți în ce privește rugăciunile, ca să cerem la rugăciune adevărul pre care-l preînchipuiesc acelea, să spună că lucrurile cerești și mari, se învederează prin lucruri pământeste și mici, ca și cum ar zice: Dacă voi poftiți, să vă umpleți de Duch, cereți la rugăciune să dobândiți, ceea ce se cade celor ce sânt din ceruri, ca să moșteniți Împărăția cerurilor și să aveți parte, ca oameni vrednici, de cele mai mari bunuri. Iar de lucrurile pământeste și neînsemnate, cari, vă sânt de trebuință, din pricina nevoilor trupesti, în măsura cuvenită, Tatăl vă va face rost. Și, fiindcă Apostolul vorbește în cartea sa întâia către Timotei (2, 1) cu patru numiri despre patru lucruri, cari sunt în legătură cu vorba rugăciune, va fi de trebuință să înfățișăm cuvintele lui, pentru ca să vedem, cum trebuie înțeles, cu folos, fiecare numire din cele patru. Iar el se rostește astfel: *Ei bine, înainte de toate, vă rog, să faceți cereri, rugăciuni milociri și mulțumiri, pentru toți oamenii ș. c. l.*¹) Prin urmare, eu cred, că *cereri*, însemnează rugăciunea făcută de acela care are nevoie de ceva și se roagă ca să dobândească acel ceva; iar *rugăciuni* însemnează rugăciunea făcută, cu inima cam plină, întru preamărirea lui Dumnezeu pentru lucrurile cam mari. *Milociri*, însemnează rugăciunea făcută de acela ce are, într-o oarecare măsură, foarte mare încredere în Dumnezeu, din pricina vre-unor fapte de vrednicie, pre cari le-a făcut el. Iar *mulțumiri* însemnează, recunoștința pentru lucrurile bune, dobândite dela Dumnezeu prin rugăciune,²) pentru că și dă seama de însemnătatea lucrului dobândit sau pentru că i se pare celui ce o a dobândit că este de mare însemnătate binefacerea făcută către dânsul. Iar exemplu pentru cea dintâi este Gabriel când zice lui Zaharia, care după cât se pare, s'a rugat pentru nașterea sf. Ioan (Botezătorul): *Nu-ți fie frică Zahario, pentru că s'a auzit cererea ta și femeea ta Elisabeta îți va face copil și-i vei pune lui numele Ioan* (sf. Luca 1.13).

(Va urma)

Pr. I. Ionescu-Mățău

1. În rugăciunea sf. Vasilie (și Vasilie Vasilisc vin din cuvântul grecesc βασιλευς—Rege) dela sfârșitul ceasului VI citim: Nu ne lăsa pre noi în păcate de tot pierzătoare și întunecate. Intunecate cari întunecă mințile...

2. Sf. Luca 4. 25: Multe văduve avea Israil pe vremea lui Ilie când s-a-ncuiat cerul 3 ani și 6 luni, când a fost foamete mare preste întreg pământul. Unul dintre cele mai fermecătoare locuri ale sf. Evangheliei, vorbesc ca fel de a chema o aducere aminte. Căci Sf. Iacob (5, 17) spune așa: Ilie, om era ca și noi supus suferințelor și cu rugăciune s'a rugat să nu plouă. Și n'a plouat pre pământ trei ani și luni șase. Vezi III Regi 17, 1.

1) Pentru toți oamenii, pentru Regi, pentru dregători, pentru ca să putem duce astfel o viață în pace și liniștită cu toată temerea de Dumnezeu și cu toată cinstea.

2) Acelaș Sf. Pavel spune în Filipiseni (4, 6): Nimica să nu vă îngrijească ci în orice împrejurare încunoștințați pre Dumnezeu de nevoile noastre prin rugăciuni și cereri însoțite de mulțumiri către Dânsul. În Timotei pune în rândul întâi cereri, în Filipiseni rugăciuni. Într'un loc e vorba de nevoile publice ca să le zic așa ale insului.

În Filipiseni însă, de aceea se cere întâi rugăciuni fiindcă are în vedere nevoile aparte ale insului.

ACTELE ADUNĂRII EPARHIALE

12. — *Corurile bisericesti* sunt în decadență din pricină că nici Statul nici Primăriile nu le mai subvenționează, și la noi nu s'a obișnuit lumea să cânte în mod gratuit lui Dumnezeu, fără numai la țară corurile de școlari și adulți, înjghebate de preoți și învățători. — Deci nu poate fi vorba de noi coruri, ci de menținerea celor din trecut.

Pentru a pune rânduiala însă în felul de a cânta în biserică, ar trebui ca Academia noastră de muzică religioasă să tipărească un repertoriu, cu cele mai bune cântări liturgice admise de Sf. Sinod, și care să se răspândească la toate bisericile. — Mai ales cum s'a votat articolul de lege, ca preoții să predea religia în cursul primar, este cel mai potrivit prilej ca să fie apropiat tineretul de biserică și prin cântare. Alături de regulamentul aprobat de Adunarea noastră Eparhială, trebuie studiată și aplicată și această propunere.

13. — *Salarizarea clericului* s'a făcut și se face și astăzi cu multă greutate și întârziere. După ce preoțimei i s'a aplicat cea mai mare curbă de sacrificiu, dar și puținul ce i-a rămas se dă cu mari întârzieri. — Sunt preoți neplătiți de 5-6 luni în urmă. — Pe lângă stăruințele comisunii făcute din preoții parlamentari, trebuie să facă și Adunarea Eparhială o intervenție în acest sens și prin secția respectivă, intervenit din vreme ca la noul buget, să i se asigure o situație cel puțin egală cu a altor culte, conform dispozițiilor din legea cultelor.

14. — *Consiliile, epitropiile și adunările parohiale*, și-au încheiat activitatea lor pe perioada de 6 ani la 31 Decembrie 1931; au continuat totuși girarea lucrărilor, până la alegerea noilor organe, în cursul lunii Ianuarie 1932, pe alt period de 6 ani.

Bilanțul moral stabilit la sfârșitul acestor 6 ani de experiență a fost că poporul drept credincios din vechiul regat, s'a dat foarte repede și a îmbrățișat cu căldură noua lege de organizare bisericească pe baze autonome care a chemat la viață, printr'o frățească conlucrare, pe toți fiii bisericii. Că vor fi pe alocurea unele neînțelegeri, aceasta nu for-

mează regula generală, fără numai cazuri izolate, ce se pierd în marea însuflețire pentru biserică, ce a știut să o deștepte în sufletele credincioșilor făuritorul acestei minunate legi. — S'a văzut mai ales acest plan pentru biserică în dorința tuturor fără deosebire de clase și poziții sociale, în majoritate intelectuali de seamă și bărbați sus puși, de a fi aleși de biserică în corporațiunile sale.

Au fost disolvate în cursul anului trecut următoarele consilii și epitropii parohiale:

a). Consiliul parohial dela Clătești Ilfov Nr. 11473'930.

b). Consiliul și epitropia parohială dela Băicoi II Prahova Nr. 343'931.

c). Consiliul parohial și epitropia Sf. Vozezi Urlați Prahova 1088'931.

d). Destituirea epitropilor Stan Raiciu și Constantin Năstase, Cristache Buțu și Marin Radu dela Progresul Belu București Nr. 889'931.

e). Consiliul parohial dela Curtea Veche Capitală Nr. 7617'931.

f). Consiliul parohial dela Slănic Prahova Nr. 6808'931.

g). Epitropia parohială dela Vai de El Prahova Nr. 7043'931.

h). Înălăturarea lui Vasile Degu epitrop la Tomșani Dâmbovița, Nr. 14533'930.

i). Înălăturarea lui Ștefan Neferu dela Valea Roșie Ilfov Nr. 10763'930.

j). Înălăturarea lui Cons. Petre Mișu și epitrop E. Negoită Cocioc Ilfov Nr. 13283'929.

k). Înălăturarea lui Const. Ioan Antonescu Căramidarii de sus Capitală Nr. 6481'930.

l). Înălăturarea cons. și epitropiei din Purcăreni Mușcel Nr. 1075'930.

15. — *Viața religioasă și morală* se menține. Preoții cu mici excepții își fac datoria, luptând cu nevoile zilei, alături de popor. În capitală mai ales lumea este atrasă spre bisericile deschise, din ce în ce în mai mare număr.

Preoții prin cercurile pastorale la țară ca și la oraș, pria predici și slujbe religioase, în sobor și aparte, aduc mare mângâiere poporului, în aceste vremuri de turburare sufletească și economică.

Concubinajile s'au mai împuținat, decând preoții s'au ocupat în mod serios de turmă.— La Ploești, ca Ofițer al Stării Civile, este un preot, Aurel Popescu, membru în Adunarea noastră eparhială. Acesta a obținut frumoase succese cu cei care vin a se căsători civili în fața sa, imprimându-le, prin o cuvântare potrivită adevăratul scop al căsătoriei.— Dacă sunt creștini ortodoksi, spre a-i scuti și de alte cheltueli, într'o cameră adaptată în acest scop îi cunună în acelaș timp și religios și apoi, din fondurile Primăriei, le dă și câte un dar de nuntă. Dacă sunt de alte religii încă, are așa de mare influență asupra lor această ceremonie, încât se consideră cu adevărați uniți și își exprimă mulțumiri și respect față de credința ortodoxă.

Acelor atrași de sectanți, cari vin să facă declarații de părăsire a cultului ortodox, pe deoparte le pune unele greutăți, iar pe de alta îi îndeamnă să nu-și schimbe religia străbună. A mai introdus și alte lucruri bune acest preot, pentru care alătură un memoriu.

Asemenea lucruri bune, ar trebui introduse și la alte oficii de stare civilă, și nu greșim să spunem că și la București, la Culoarea de Verde, s'a luat acest exemplu.

Preoții cari au fost în bănci ca mântuitori de bani, în urma ordinilor primite, au părăsit aproape toți aceste locuri de răspundere bănească, rămânând numai ca membrii în consiliile de administrație, ca îndrumători economici, și inițiatori ai faptelor de milă creștină prin bănci.

16.— *Treceri la ortodoxie avem.* Din circ. I Capitală 18 dela diferite religii; 15 din circ. II Capitală și anume 12 mozaici, 1 mahomedan, 1 greco-catolic, și un calvin; la Ploești: 2 familii de mahomedani. Se observă și acest rău, că unii ortodoksi părăsesc religia noastră, fără însă a trece la alta.

17.— *Disciplina clerului* se menține mai mult pe cale administrativă, din cauză că forul mitropolitan de judecată, nu a mai funcționat, nemai fiind prevăzut în buget, așa chiar dacă unele procese se judecă la întâia instanță, consistoriul Eparhial, la a doua nu mai merg, rămânând aci Judecătoriile de pace dela protopopiate și Consistoriul Eparhial au funcționat, cele dintâi în mod onorific, cele de al doilea, prin plata

membrilor cu o diurnă de 24.000 lei anual din fondul Arhiepiscopiei.

a). La judecătoriile protopopești s'au trimis cazuri de nesupunere și neînțelegeri ivite între cântăreți, cari s'au sfârșit prin împăcare, sau mici pedepse disciplinare, fără drept de apel.

Astfel avem:

În circ. I Capitală 1 proces, sfârșit prin împăcare.

În circ. I Târgoviște 3 procese, sfârșit pedepse disciplinare.

În circ. IV Văleni, 3 procese sfârșite prin împăcare.

În circ. I Ploești, 1 proces sfârșit prin destituire.

b). La Consistoriul eparhial sau judecat în cursul anului 1931 procesele a: 22 preoți și 2 cântăreți, dintre care 16 procese rămase din 1930. S'au soluționat prin pronunțare de sentințe un număr de 10 procese dintre cari: 3 achitări, o destituire, o transferare și restul diferite pedepse, între dojană și transferare.

S'a ținut 62 ședințe, în 23 zile.

Abaterile pentru care, preoții și cântăreți au fost trimiși în judecată, cele mai multe sunt dintre cele încadrate de regulament sub art. 2 lit. A. și Z. și sub art. 17 adică neglijență și nesupunere întru îndeplinirea îndatoririlor impuse de legi și regulamente și de ordinele și dispozițiunile autorității bisericesti.

În rândul al doilea vin certurile și neînțelegerile dintre clerici și dintre credincioși pe deoparte, iar pe de altă parte dintre preoți și dintre autoritățile civile, provocate și alimentate în acea mai mare parte de amestecul preoților în luptele politice și de partid și de pretențiunile de plată exagerată a unor preoți pentru serviciile religioase.

În rândul din urmă vin abateri cu caracter mai grav: patima beției și desfrâul.— Acî socotesc că se cuvine să menționez de cazurile, din ce în ce mai numeroase, de preoți cari fac motive canonice și cu o condamnabilă ușurătate, s'au despărțit de preotesele lor, prin divorț, trăind în urmă, unii în concubinaj cu alte femei, iar alții s'au recăsătorit, sau reflectează la recăsătorire.

Uu caz de recăsătorire a fost deferit ju-

decății și se găsește pendinte în fața Consistoriului Eparhial.

Ori o atare situație cu tendințe de accentuare, trebuie riguros și de îndată curmată, ea aducând o gravă și profundă slăbire prestigiului preoțesc și având o funestă repercusiune asupra vieții religioase morale a credincioșilor.

În alte privințe, se simte o ușoară slăbire a disciplinei clerului în: portul costumului preoțesc, în neascultarea de autorități, eșiri prin presă, fără voia și știrea șefilor, ba chiar atacând buna rânduială canonică, o îndreptare vădită către îndeletnicirile laice și spre un materialism, care nu cadrează cu misiunea lor apostolică.

Pentru obținerea unei administrații mai conștiințioase, a unui control mai frecvent, a unei discipline mai stricte și a unei justiții bisericești mai expeditivă, revizorul bisericesc propune următoarele:

a) Să fie luate în buget toate posturile de protopopi precum și câte un secretar și servitor pentru fiecare oficiu.

b) Postul de revizor bisericesc, cu numeroasele lui atribuțiuni, deasemenea să fie luat în buget și să i se dea un bilet permanent pe C. F. R. măcar în eparhie, dacă nu dela Stat, cel puțin dela Arhiepiscopie.

Sistemul întrebuițat anul trecut de a fi plătit de către părțile împincinate și interesate în anchetă, este mai prejos decât aureola de înaltă moralitate și integritate, în care trebuie să fie învăluit un înalt organ de control și magistrat bisericesc, cum este revizorul.

c) Pentru o mai expeditivă judecată bisericească, să se mute forul de judecată bisericească la Arhiepiscopie, unde să i se pună la îndemână camerele necesare și tot materialul trebuitor.

d) Să se intervină la Sf. Sinod a introduce în regulamentul de disciplină existent, modificările propuse de instanțele de judecată, în deosebi să limiteze numărul de martori, cari mai mult încurcă decât lămuresc chestiunea.

e) Sf. Sinod să intervină la Ministerul Instrucțiunii și Cultelor și la cel de Justiție ca să introducă în codul civil, la paragraful relativ la căsătorie un alineat, prin care să se

oprească organele legale, de a oficia căsătoria civilă a doua oară, preoților hirotoniți și altor fețe bisericești.

Cu chipul acesta s'ar ajunge să se pună o mai mare disciplină în cler, iar biserica va ajunge să-și organizeze activitatea sa apostolică și misionară mai liberă, de aceste meștehne ce o stânjenesc în mersul ei.

18.—*Revizorul eparhial*, deși face acest serviciu în mod onorific, întrucât a fost șters postul său din buget, dar își îndeplinește datoria în modul cel mai conștiințios, atât ca anchetator al diferitelor chestiuni încredințate de chiriarh, cât și ca acuzator la consistoriul eparhial. Sf. Sa prezintă raportul Nr. 14932 din care reese că a făcut cercetări oficiilor protopopești:

I Ilfov, III și IV Prahova, I și III D-vița, I și III Teleorman și I și II Capitală.

A primit și înregistrat în cursul anului 131 hârtii și a expediat 75; 7 cercetări locale pentru delimitări; 14 anchete disciplinare ale preoților; 2 prezidări și preluări de averi parohiale; 1 verificare de gestiune par., 1 prezidare a conferințelor generale preoțești în jud. Dâmbovița.

Pentru toate s'au înaintat rapoartele Arhiepiscopiei.

19.—În sfârșit, relațiunile preoților cu învățătorii și cu toate autoritățile laice, sunt mulțumitoare, făcând abstracție de momentele regretabile de luptă politică, cari învrăjbesc pe reprezentantul păcii cu fiii săi sufletești.

Repetăm și anul acesta, că acolo unde protopopii și preoții procedează cu tact și neînclinare către unele mai mult decât altele din partide, toți conducătorii politici, fără deosebire, au inima deschisă și dau ajutoare în marginea posibilității bugetului, bisericii strămoșești.

Exemple avem la Prahova, Ilfov, Vlașca, Teleorman și Dâmbovița, care sunt județe ceva mai bogate.

p. Arhiepiscop și Mitropolit,

† PLATON

Cons. Referent,
Pr. EUGEN BĂRBULESCU

RAPORT GENERAL

Secția Culturală

1931.

Înainte de a face expunerea reglementară a rezultatelor dobândite pe teren cultural, în cursul anului 1931, e nevoie să precizăm principiile de cari ne-am călăuzit în realizarea acestei activități. E nevoie de aceasta cu atât mai mult, cu cât după o experiență de 6 ani putem spune fără greș, că pozițiunile câștigate rămân, pentru viitor, puncte de sprijin și orientare a acțiunilor culturale

E vorba de o activitate culturală pornită dela un centru episcopal. Aceasta însemnează un fapt cu totul deosebit de orice alt fapt din care ar putea decurge o acțiune culturală. *O activitate culturală pornită dela un centru episcopal însemnează un fapt în care elementele culturale sunt date, sunt socotite prezente, și complect precizate.* Centrul episcopal lucrează prin preoți asupra sufletului poporului. Iar preotul, fie și numai cu Seminarul teologic, e un om de cultură. Are nevoie însă de mijloacele care să-i alimenteze neîncheiat puterea spirituală, entuziasmul apostolesc și idealismul creștin. Cu aceste elemente veșnic noi, înnoite și înnoitoare se cuvine să vină centrul episcopal prin activitatea lui culturală. Deci, centrul episcopal nu e nici o școală cu dascăli, cărți, programe ore de curs etc., nu e nici o Academie sau Instituție universitară și nu e nici o asociație culturală, chiar dacă aceasta s'ar deosebi printr'o accentuată notă creștină. Ci mai mult decât oricare din acestea un centru episcopal este—printr'o comparație, poate banală, dar foarte caracteristică—inima care pompează, în membrele corpului, sângele vieții, bucuria de a trăi, vioiciunea și întreține spiritul tinereții gata de luptă oricând și sigur de biruință totdeauna.

Activitatea culturală pornită dela centrul episcopal este exprimarea măreață, impunătoare și fără umbre, a celor trei mari virtuți creștinești: iubirea, credința și nădejdea. Nici sancțiunile, cari firesc pot fi luate în anumite cazuri, nu trebuie să pună în umbră acest principiu, care stabilește adevăratul raport între preoțime și centru episcopal, ca îndrumător cultural.

Din acest principiu de fundament, decurg apoi mijloacele cu care se pot întreține o înaltă atmosferă culturală și cu cari urmează să fie alimentată râvna preotului spre împlinirea misiunii lui. Mijloacele pot fi împărțite în două categorii directe și indirecte. Prin *directe* înțelegem consfătuiri, conferințe, exerciții spirituale etc. cât mai dese, cu grupuri de preoți. Prin *indirecte* înțelegem predici, îndrumări, lămuriri etc. puse la dispoziția preotului pe calea scrisului, cum și broșuri ori iconițe etc. pentru popor.

Frumusețea cultului și puterea tainelor sfinte sunt două puncte principale pe care acțiunea culturală nu trebuie să le piardă din vedere niciodată.

Spre ele se cuvine să fie îndreptată neîncetat atențiunea preoților și din ele, ca dintr'un pământ sănătos și gras, să răsară predica luminoasă și convingătoare a preotului.

Pentru aceasta acțiunea culturală pornită dela un centru episcopal presupune spirit de jertfă și de ajutorare: „N'am venit să fim servit, ci ca să servesc”.

Activitatea culturală, condusă de consiliul Eparhial al Arhiepiscopiei Bucureștilor, în cadrul acestor principii s'a căutat a fi desfășurată. Preoții grupați în cercuri pastorale, se adună lunar în câte o parohie, săvârșesc în sobor Sfânta Liturghie, predică poporului cuvântul evangheliei și țin și între ei ședințe intime de îmbărbătare reciprocă, comunicări de lucruri cetite sau experiențe folositoare și altora. În aceste adunări, de multe ori se află prezent și protopopul, ca cel ce face legătura între centru și preoțime. Se țin conferințe anuale generale și conferințe periodice pe protopopiate, în cari se comunică gânduri frumoase și se dau îndrumări de actualitate.

Se țin așa numitele săptămâni de retragere. Dacă ar fi posibil ca P. P. S. S. Vicari și P. P. C. C. Referenți să viziteze parohiile și pe preoți și în afară de cazuri de anchetă, lucrul pastoral ar crește simțitor.

În „Apostolul” se publică predici sau simplu material de predici, iar prin „Biblioteca misionară Patriarhul Miron” care se vinde cu 1.50 leu, s'a împlinit un gol în propaganda religioasă în mijlocul poporului.

SFINȚIRE DE BISERICA

În timpul de față, știm cu toții, o mare parte dintre creștini, aleargă numai după plăcerile lumii acesteia, insetoșind după comori pământești și căutând să se adape numai din izvorul plăcerilor trupești. Desigur că acestea sunt mai atrăgătoare, mai dornice și ni se înfățișează în haine mai frumoase, dar nu e mai puțin adevărat, că numai ele pot să ne ducă la pierzania nu numai a trupului, ci și a sufletului. Mai găsim însă și alți creștini, cari, pătrunși de adevărul învățăturilor sf. Evanghelii, caută cât mai mult să se devoteze binelui obștesc. Aceștia înțeleg că singura cale de urmat în această lume, nu poate fi decât cea a bisericii și că numai locașul sfânt poate să dea adevărata mângăere, liniște și bogăție sufletească, numai locașul sfânt poate fi izvorul nesecat al tuturor darurilor.

Faptul pe care vreau să-l scot la iveală, e mic poate față de altele; socot totuși, că e vrednic să fie menționat, întrucât ne arată cuvântul Sf. Scripturi și credința creștină, traduse în faptă vie.

Este vorba de munca depusă și de jertfele făcute de către credincioșii parohiei suburbane Dobroești din Capitală, pentru refacerea și pictarea sfântului locaș de închinare. În vremurile acestea de sărăcie, enoriașii acestei parohii, îndrumați fiind de Păr. Dr. Cornel Popescu, preot de inimă și de acțiune, au isbutit să reînnoiască și să impodobească biserica lor cu chipuri de sfinți.

Munca și strădania lor, a fost încununată de înălțătoria slujbă ce s'a făcut cu prilejul sfințirii acestei biserici. Ea a avut loc în ziua de Duminică 2 Oct. a. c. Slujba dumnezească a fost săvârșită de un sobor de preoți, în frunte cu P. C. Păr. Protoiereu al Circ. I din Capitală, Traian Vintilescu, luând parte preoții: Alex. Popescu dela Pantelimon, lordache Pascu, dela sf. Dumitru-Colentina-București, I. Sachelarescu, dela Fundenii Doamnei și Dr. Cornel Popescu, parohul biserici Dobroești.

Ecteniile au fost rostite de către Diac. Melchisedec, dela sf. Mănăstire Cernica, iar răspunsurile au fost date de cântăreți, dimpreună cu corul de

copii dela Bis. sf. Ioan Botezătorul (Șos. Pant.).

La sfârșitul utreniei, a avut loc sfințirea apei, cu care P. C. Păr. Protoiereu a sfințit biserica.

A urmat apoi sf. Liturghie, la sfârșitul căreia a predicat Păr. Protoiereu, care cu vorbe alese, a laudat și a binecuvântat munca pe care au depus-o atât păr. paroh, cât și credincioșii, pentru împodobirea Casei Domnului.

Au mai vorbit: Păr. lordache Pascu, fostul paroh al acestei biserici și începătorul lucrărilor de înnoire și Păr. I. Sachelarescu.

Tuturor le-a răspuns Păr. Dr. Cornel Popescu, care a arătat străduințele ce le-a depus dinpreună cu credincioșii, pentru strângerea sumei de 500.000 lei, cu care s'au dus la bun sfârșit lucrările începute. Aduce mulțumiri celor ce au venit să se împărtășiască din această bucurie a credincioșilor, precum și D-lui Const. Vasilescu, care a pictat sfântul locaș cu deosebit meșteșug.

A urmat apoi, în prezența aceluiași fețe bisericești, sfințirea școlii primare din parohie, care a fost reparată de curând. A cuvântat din nou P. C. Păr. Protoiereu, vorbind despre grija ce trebuie s'o aibă creștinii pentru creșterea tinerilor vârstare, nădejdea de mâine a neamului și a insistat asupra trebuinței preotului, dimpreună cu învățătorul, să lucreze pentru atingerea aceluiaș scop.

La aceste cuvinte, a răspuns directorul școlii. Terminându-se acestea, cei de față au luat masa la Păr. Paroh, unde deasemeni s'au rostit cuvinte frumoase.

Iată dar, lucruri cari merită toată atențiunea noastră. Iată fapte frumoase, isvorâte din inimi creștine, străbătute de cuvântul Mântuitorului, care a zis: „După roadele lor îi veți cunoaște.” Iată pildă vrednică de urmat.

Nu le rămâne credincioșilor acestei biserici, decât ca să-și impodobească și să-și înfrumusețeze și casa sufletului lor, așa precum și-au împodobit și înfrumusețat casa lor de rugăciune.

CONST. I. APOSTOL
student teolog

MIȘCAREA CULTURALA

Rostul cercurilor pastorale îl cunoaștem cu toții și cu toții ne străduim ca ele să fie cât mai luminoase pentru sufletele ce băjbie în întunericul nepăsării.

Se părea la început că cerurile pastorale nu dau roadele dorite, pentru care motiv s'au ridicat păreri cari inclinau pentru desființarea lor. Dar rostul covârșitor de mare al cercurilor pas-

torale, pentru trezirea și chemarea sufletelor la mântuire, se afirmă și se dovedește, pe zi ce trece. Se vede treaba că lipsurile, materiale de tot felul, l-au adus pe om la cruda realitate dovedind că lipsurile sunt pricinuite de el și numai prin rugăciunile bisericii vor reveni iarăș acele timpuri duse.

Acest adevăr ne-a fost pus în față la cercul

pastoral din ziua de 18 Septembrie, ținut în parohia Telega II.

La ora 10¹/₂, a. m. când sf. Liturgie s'a început, de către Pr. I. Chirică președinte, înconjurat de întreg soborul preoțesc al cercului, biserica era complet înșesată de credincioșii ce doreau să se adape la, „Isvorul cel Viu” al învățaturii sfinte. Copilașii nevinovați prinși de mâinele mamei lor, păreau pironiți locului, ascultând cu ochii limpezi cântările și citirile sfinte. Nu se poate emoție și mulțumire sufletească mai mare pentru păstor, decât atunci când vede că oile își regăsesc staulul.

Predica ținută de preotul Dumitru Popescu-Poiana, a fost ca o complectare a celor învățate din sfânta slujbă. În expunerea sf. Evangheliei a zilei, credincioșii au putut afla singura și adevărata cale a mântuirii, „Lepădarea de sine” a se lepăda cineva de sine, a spus predicatorul, înseamnă a îndepărta tot ceea ce este pământesc și te îndeamnă la rău, pentru că să vii în sfânta biserică ușurat de griji, liber și lipsit de necazuri și ură și să spui păsurile și mâhnirile în fața sf. altar.

A și lua cineva crucea, după cuvântul evangheliei, spune predicatorul, înseamnă a îndura toate ironiile și batjocurile, ce-ți-le aruncă în față necredincioșii, când te văd că te închini, te duci la biserică au săvârșești acte creștinești. Acestea trebuie să unui bun și adevărat creștin.

La sfârșitul sf. liturghii, Părintele Președinte vădit mulțumit de râvna ce o au credincioșii pentru sf. biserică, le-a mulțumit îndemnându-i la o și mai mare râvnă creștinească.

Intrucât școala abia-și începuse cursurile și deci o producție a copilașilor nu era cu putință Părintele Proestos, a rugat pe enoriași să mai aibă răbdare și să asculte și conferința.

Cu răbdare, care numai la cei convinși se găsește, credincioșii au ascultat conferința rostită de Preotul Petre Provinceanu despre „sf. Scriptură și sf. Tradiție”. La aceasta conferință, au auzit că este și ce cuprinde sf. Scriptură și sf. Tradiție. Au auzit și au înțeles cum trebuie să interpreteze unele citate scripturistice. Au înțeles că mare parte din citatele sf. Scripturi sunt cu greu de înțeles și deci nu oricine poate să le înțeleagă și să le lămurească. Au înțeles că sf. Tradiție este de mare folos pentru creștini și deci trebuie mult respectată, necum nesocotită fac ca cei ce fug dela biserică.

După acestea cercul pastoral a luat sfârșit, fiecare mergând într'ale sale. Preoții au luat dejunul la Preotul C tin Popescu, parohul local; la masă s'a discutat eventualitatea înființării unei gazete a cercului în care să se discute chestiuni religioase și culturale.

Președintele cercului

Preot I. S. Chirică.
circ. III Cămpina

CRONICA INTERNA

COPIE

Telegramă

București

Sanctității Sale Preafericitului Patriarh
al bisericii ortodoxe române

Chișinău No. 09402-31-6710-5711

Clerul Basarabiei în adunarea sa de astăzi vă închină sentimentele de devotament și dragoste, solicitând binecuvântarea Sanctității Voastre.

Președintele congresului,
Iconom, DUMBRAVĂ

PREOT DUMBRAVA

Congresul Preoților Chișinău

Basarabia

Mulțumind clerului basarabean adunat în Congres, trimit tuturor patriarhicești binecuvântări dorind ca tot ce faceți și ho-

tăriți să fie spre slava Domnului și propășirea bisericii.

MIRON
Patriarh

Sfânta Mitropolie a Ungro-Vlației
Arhiepiscopia Bucureștilor
Secția Economică

Circulara No. 9.278.932

Prea Cucernice Părinte,

În legătură cu ordinul nostru circular No. 2948 a. c., vă facem cunoscut că deși vi s'au trimis în cantități destul de mici spre distribuție, lumânări din cele fabricate la turnătoria rituală a Arhiepiscopiei noastre dela Plătărești, constatăm totuși că până în prezent inițiativa noastră n'a dat rezultatul dorit, din pricină că multe parohii prin preoții respectivi nu ne dau concursul convenit, fie că nu vând lumânări de acestea, fie că nu-și dau întru nimic osteneala, de a face poporul să înțeleagă asupra rostului ritual pe care îl prezintă arderea acestor fel de lumânări.

De aceea, având în vedere că scopul principal pentru care obligăm parohiile de a ține la dispoziția credincioșilor lumânări de ceară curată, urmărește atât o latură practică: aceea de a scoate din biserică lumânările fabricate din di-

ferite materii ce emană un fum și miros greu, dăunător sănătății credincioșilor și stricător picturii din biserică : cât și o latură rituală : aceea de a duce lui Dumnezeu o jertfă plăcută și de bun miros, socotim că și propaganda făcută de C. Preoți pentru folosirea acestor lumânări în biserică, face parte integrantă din activitatea lor pastorală, iar reaua voință și nesupunerea ca o lipsă dela datorie și abatere disciplinară.

În baza acestor considerațiuni, vă invităm deci, ca, cu ocazia inspecțiilor ce faceți prin parohii, P. C. Voastră să cercetați și felul în care C. Preoți își îndeplinesc datoria în această direcție, notând în procesul-verbal de inspecție cele constatate, întru cât Noi, vom ține seamă și de aceste calificății, în stabilirea meritelor pastorale ale slujitorilor altarului, mai cu osebire la cererile de transferări sau în acordarea de distincții.

Din contră, unde veți constata rea voință, nesupunere sau intenția vădită de a se sabota acțiunea Sf. Arhiepiscopii în această direcție, ne

veți semnala toate cazurile pentru luarea de măsuri disciplinare.

p. Arhiepiscop și Mitropolit,

† **PLATON**

Cons. Referent,
Protop. C. MOLDOVAN

Circulara Nr. 9.179.932

Prea Cucernice Părinte,

Repetăm ordinul Nostru circular cu Nr. 7.338 din 1932, publicat în Apostolul Nr. 17 din 1 Septembrie a. c., relativ la întocmirea bugetelor pe anul 1933 și vă atragem serios atenția că vă ținem personal răspunzător pentru orice întârziere în trimiterea lor, peste data de 25 Oct. a. c., când e ultimul termen.

p. Arhiepiscop și Mitropolit,

† **PLATON**

Cons. Referent,
Protop. C. MOLDOVAN

C A R Ţ I B U N E

pentru propunerea religiei în școala primară

1. Petru Dulfu „*Isus Mântuitorul*” cu 54 ilustrațiuni în text, edit. Cartea Românească, București, 1921.

Această carte cuprinde viața, minunile și unele din parabolele Mântuitorului, tratate în versuri. Astfel de cărți copiii le cetesc cu multă plăcere. O altă carte este:

2. Simion Kirileanu „*Povești morale*” vol. I. edit. România nouă. București 1927. Din publicațiunea Casei Școalelor.

Autorul a cules în partea întâi a acestui volum, 36 de povești despre Dumnezeu și tainele Dumnezeiești. Partea a II-a, cuprinde 8 povești despre cinstirea părinților și a bătrânilor, iar partea a III-a, 15 povești despre muncă și economie. Povești scrise într-o limbă clară, un stil ușor și de un conținut adânc moral, vor fi citite cu plăcere și profit.

3. „*Dar din dar*”, povestiri pentru copii, trad. de Elena Farago, editura Samitca, Craiova.

Această carte cuprinde 4 bucăți trad. din diferiți autori și anume: în templu, traducere după Selma Lagerlöf, ne vorbește despre minunile săvârșite de copilul Isus cu ocazia mergerii sale la Templu. 2. „*Leul*” trad. după aceeași autoare. 3. *Să ne desbrăcăm de erezii*, trad. după Fabre și 4. *Gât roșu*, (Prihorul) după Selma Lagerlöf.

4. „*Istorie morale*”, trad. de Ieromonah Nifon Criveanu, edit. Tipografia „Naționala”.

București 1927. Cuprinde 59 de istorioare morale și religioase scurte, dar pătrunzătoare.

5. Krummacher și Herder, *Parabole*. (Istorie morale) trad. de Em. Vasilescu Bucuresti. Cartea cuprinde 40 istorioare morale din Krummacher și 12 din Herder. Istoriorele sunt scurte și frumoase, din cari se desprind învățături morale adânci.

6. Selma Lagerlöf : „*Legende despre Christos*” trad. de Victor Mirea Persson, edit. Minerva. București 1914. Cartea cuprinde 9 bucăți și anume :

a) Noaptea sfântă. Titlul ne spune și conținutul (Nașterea Mântuitorului).

b) Vedenia Cezarului.

c) Fântâna celor 3 magi (cei ce trăesc în paradis nu uită să fie recunoscători).

d) Copilul din Betleem. (Despre copilul Isus).

e) Fugar în Egipt. (Întâmplările minunate cu un curmal, întâlnit în drum spre Egipt).

f) În Nazaret. Bunătatea lui Isus și răutatea lui Iuda, iasă la iveală din copilărie).

g) În templu. (Minunile săvârșite de copilul Isus cu ocazia mergerii la Templul din Ierusalim).

h) Năframa Sf. Veronica. (Tratează despre împrejurările prin cari doica cezarului, devine Sf. Veronica și împrejurările deosebite prin cari ni s'a păstrat chipul Mântuitorului).

i) Flacăra. (Aducerea flăcării Sfite dela Mormântul Domnului la Roma).

7. *Marama Sf. Veronica*, trad. de Lupeanu, edit. Librăria Bornemisa, Orăștie 1914 Este aceeași bucată pe care o aflăm și în legendele despre Christos numai că în traducerea separată.

8. Iosif Trifa : *Citiri și talmaciri din Biblie. Sibiu 1927.*

Părintele Trifa scrie pentru masele mari ale poporului, cari sunt fără prea multă carte, pentru aceea folosește un stil ușor și cuvinte simple și înțelese de toți. Mai important decât aceasta este faptul că, în dosul tuturor celor scrise de Sf. Sa, bate o inimă caldă, care e mișcată de fiorii religioși. Numai cel ce e mișcat el însuși sufletește e în stare să miște la rândul său și pe alții. Numai aceea ce iasă dela inimă, pătrunde iar la inimă. Ori cărțile Părintelui Trifa au tocmai acest dar. Istoriorele scurte dar atât de clar vorbitoare, ce se află în broșura mai sus amintită după fiecare tâlcuire, sunt de mare preț. Elevii după primirea unor lămuriri generale prealabile, vor citi cu mult folos această broșură. Tablourile clare vor contribui și ele mult la înțelegerea tâlcuirilor.

9. *Corabia lui Noe*. Părintele Trifa tratează în 17 bucăți despre Noe și potop, cu aplicări morale la timpurile noastre.

10. *Trăim vremuri Biblice*. (Interpretarea unor întâmplări din vremurile noastre în lumina Sf. Scripturi).

11. *Mai lângă Domnul meu, mai lângă El.*

12. *Fiul cel pierdut.*

13. *25 povestiri și istorioare morale.*

14. La cărțile recomandate ca lectură, din cari și profesorul va putea culege o mulțime de exemple și tablouri pentru a-și ilustra lecțiunile și a le face mai interesante, se pot adăoga încă P. Dr.

Marin Ionescu : *Colectare de material omiletic și Catehetic*, tipogr. „Națională” București. Părintele profesor Ionescu a adunat din diferiți autori într'un volum de aproape 400 pagini o mulțime de pilde și întâmplări frumoase pe cari profesorul de religie le va putea folosi pentru ilustrarea adevărilor morale și religioase.

15. Tot astfel se recomandă *1000 de pilde* adunate de P. S. S. Dr. Grigore Comșa episcopul Aradului.

* * *

BIBLIOGRAFIE

Modificarea legii de organizare a Bisericii noastre de Dr. Grigorie Ch. Comșa Episcopul Aradului. Arad, 1932. Prețul 10 lei. Această broșură a P. Sf. Episcop Grigorie cuprinde unele reflecții asupra criticelor aduse legii de organizare a bisericii noastre din 1925. Broșura are 56 pagini și este scrisă cu gând de conciliare a atitudinilor luate față de lege. Autorul aduce dovezi din canoane pentru susținerea părerilor Sale. Se poate procura la Librăria eparhială din Arad, Pavel Suru București și alte librării.

* * *

„Brazde în ogorul ortodoxiei” de Grigorie Comșa Episcopul Aradului, Arad 1932 prețul 40 lei, pagini 214. Lucrarea aceasta cuprinde peste 70 cuvântări și articole ale episcopului de Arad, ținute la diferite ocazii : la înmormântări, parastase, congrese, slințiri de case culturale, monumente ale eroilor etc. Sunt cuvântări ocazionale, pătrunse de un profund spirit religios, în stil ales, înălțător, cu accente de pronunțată actualitate. Articolele vizează diferite stări din viața bisericii, cari trebuiesc cunoscute.

PAROHII VACANTE

PREOȚI

Protoieria III Jud. Prahova. Se publică concurs pentru ocuparea parohiei Fulga-de-Sus, devenită vacantă prin demisia Preotului paroh Nicolae Nicolescu în termen de 30 zile dela data apariției acestei publicațiuni.

Parohia are 452 familii, are sesie 8 $\frac{1}{2}$, Ha. Casă parohială nu este. Biserica are nevoie de reparație. Venitul Epitrahilului este de 4000 lei anual.

Doritorii de a ocupa acest post să fie bineversați în combaterea sectelor și apărării Calendarului îndreptat față de protivnicii din parohie. Vor preda gratuit învățământul religios în școală.

Cererile și actele, conf. regulamentului, se înaintează acestui Oficiu Protopopesc. Cele intrate pe altă cale sau cari nu vor fi însoțite de acte suficiente nu se iau în considerare.

Protopop, *Vincentiu Pop.*

Protoieria II Prahova. Se publică concurs pentru ocuparea postului de paroh dela parohia Mărgineni, Jud. Prahova, ce devine vacant pe ziua de 1 Octombrie a. c. prin demisia pe această dată a titularului.

Parohia se compune din 2 comune și anume: Mărginenii de Jos și Mărginenii de Sus, având ambele comuni biserica sa enorială. Parohia are un număr de 2583 suflete.

Parohia are sesie parohială. Salariul este de la stat în conformitate cu gradul de studii.

Doritorii de a ocupa această parohie vor înainta cererile însoțite de actele cerute de Regulament în termen de o lună dela publicarea prezentului concurs.

Protopop, *V. Opreș.*

Protopopiatul I Dâmbovița. Se publică concurs cu termen de 30 zile dela publicarea pentru ocuparea postului de paroh la parohia „Țâța” devenit vacant prin demisia titularului, cuc. Preot Petre Popescu. Parohia are 270 familii și 1082 suflete, fiind așezată în loc de munte.

Are sesie parohială 8½ Hectare islaz și tufăriș, pământ necultivabil.

Venitul epitarhului se cifrează la suma de ei 3000 anual.

Casă parohială nu are.

Biserica cu hramul „Sf. Ierarh Nicolae” deși veche este în stare bună.

Plata se face conform gradului de studii.

Doritorii de a ocupa această parohie vor înainta cererile la acest protopopiat, în termen de 30 zile, depunând actele și memoriile, ce le pot servi în cauză.

Se primesc la concurs numai licențiați în Teologie. Candidatul va fi obligat a preda religia la școale locale.

Protopop Dem. N. Popescu

CÂNTĂREȚI

Protoieria Circ. II din Capitală. Postul de cântăreț de la Bis. Fil. Sf. Apostoli, devenind vacant pe data de 1 Octombrie 1932, prin demisia titularului Ion G. Diaconu, se publică concurs, în termen de 15 zile.

Cererile însoțite de acte, vor fi adresate Protoieriei Circ. II din Capitală.

Protoiereu, Econ. Const. Moisiu

Protoieria circ. II din Capitală. Postul de cântăreț al II dela Parohia Vintilă-Vodă, devenită vacantă pe ziua de 1 Octombrie a. c. prin părăsirea serviciului, de cântăreț titular Gh. Ioan, se publică concurs, în termen de 15 zile.

Cererile însoțite de acte, se vor înainta Protoieriei Circ. II din Capitală.

Protoiereu, Econ. Const. Moisiu

Protoieria circ. I Giurgiu. Se publică concurs cu termen legal de 15 zile pentru ocuparea postului II de cântăreț dela parohia Ganjani, devenit vacant în urma încorporării pentru satisfacerea serviciului militar a titularului Paraschiv Laudă.

Doritorii de a ocupa acest post vor înainta actele necesare Protoieria în termenul mai sus arătat.

Protopop, Pr. Al. Constantinescu

Protoieria Jud. Prahova Circ. I Ploști. Se publică concurs pentru ocuparea unui post de cântăreț dela parohia Plopeni, Jud. Prahova.

Solicitorii vor înainta cererile și actele la această Protoierie, în termen de 30 zile dela data acestei publicații.

Protopop, Const. M. Petre,

Protoieria circ II Breaza. Se publică concurs pentru ocuparea postului de cântăreț dela parohia Adormirea din orașul Câmpina, devenit vacant prin demisia fostului titular dată pe 1 Iulie a.c.

Doritorii de a ocupa acest post — de preferință absolvenți de școală de cântăreț — vor înainta actele în termen de 15 zile Protopopiatului Breaza din Judeul Prahova, spre cele de urmare.

Protopop V. Oprîș

Protoieria Jud. Muscel Circ. II Priboeni. Se publică concurs pentru ocuparea posturilor de cânt. bis. dela parohiile: Băjești, Ciulnița Eustadiade și Micloșani, devenite vacante prin demisiile titularilor: Nae Traian Băjești, Tudor N. Petre Ciulnița, Eustadiade și Napoleon Șendroi Micloșani. În termen de 15 zile dela data publicării vacanței—candidații vor înainta cererile lor însoțite de acte, oficiului protopopesc.

Protopop, Fr. Ilie Cercel.

DARURI ȘI MULȚUMIRI

Parohia Goruna cu filiala Cocorăștii Misli, județul Prahova, mulțumește mărinimosului donator *Alexandru I. Stăncescu* pentru că a dăruit satului Cocorăștii Misli, un teren în suprafață de 300 m. p., și o casă compusă din 2 camere pentru a servi de casă parohială preotului respectiv.

Sf. Mitropolie a Basarabiei ne aduce la cunoștință cu adresa Nr. 8.311.932, că starea materială a Revistei „Misionarul” este cât se poate de critică, din cauza neplății la vreme a abonamentelor.

Astfel revista ese în 2000 de exemplare, dar abonamentele fiind în majoritate neachitate — unele încă din 1929, — apasă actualmente asupra ei o datorie de 310.000 lei către Tipografia unde se tipărește.

De aceea sunt rugați toți C. C. Preoții sau parohiile ce au abonamente ori datorli la această Revistă, să le achite integral, spre a-i se da posibilitatea să-și acopere datoriile și să apară în condițiuni normale și pe viitor.